

svare for Sit. At man nu skulde stille et Mægtingsforslag for at vise Høimodighed imod Landsthinget, kan jeg ikke indsee har Noget for sig. Saafremt Landsthinget havde vist Høimodighed var det en anden Sag, men dette har jeg ikke seet noget til, og derfor synes det mig, at det ærede Medlem er for tidligt paaferde. Det er vel saa, at det er pruisværdigt af den, der først kommer tiltrøds med sin Høimodighed, men jeg ønskede dog, at det ærede Medlem vilde have gjennt det til en anden Tid. — Endnu skal jeg tillade mig at bemærke, at jeg kan ikke negte, at det morede mig, at endog den høitærede Justitsminister var bleven overrasket, hvis jeg ikke forstod ham feil, ved at Forslaget var fremkommet; i alt Fald troer jeg ikke at tage fejl deri, at han ikke troede, at Forslaget vilde komme frem, og at han derfor ikke var betænkt paa at fremkomme med Forslag, før Sagen var kommen til Landsthinget. Det er altsaa gaaet den høitærede Justitsminister, som det er gaaet os Andre, at vi ere blevene overraskede. — Til det ærede Medlem for Aarhus Amts 3die Valgfreds (Kotwitt), der havde stemt for Hærplanen i den Tanke, at noget Saadant, som hvad der nu skeer, ikke skulde komme paa Bane, vil jeg sige, at det er meget uheldigt, at han er narret April, men det er gaaet Flere som ham, at havde de havt det samme Syn paa Sagen, som de nu have, vare de maaskee gaaede med os til at stemme imod en saa vidtgaaende Hærplan; det er altsaa meget beklageligt, at det ikke har været Tilfældet.

Formanden: Jeg skal dog med Hensyn til nogle Uttringer i den ærede sidste Valers Foredrag bemærke, at det med Hensyn til Forholdet mellem de to Thing ikke er uskeligt, at der tales om, at der fra det ene Things Side skal vises Høimodighed mod det andet Thing.

Fallesen: Det maa kun være mig tilladt at sige, at jeg paa ingen Maade anerkjender, at Redactionen er urigtig. Den er fuldstændig rigtig; „de første 4 Tjenesteaar“ er et Begreb, der forekommer i Loven i Mod-sætning til at tjene i Reserven; det er fuld-

stændig klart og tydeligt, hvad der staaer. Man maa have læst sin Værnepligtslov for at kunne tale med om Ændringsforslaget, og jeg skal gjentage, hvad jeg sidst udtalte, at man ikke maa rive en Stump ud af Loven, men maa læse den som en Heelhed, og gjør man det, saa forstaaer man Ændringsforslaget.

S. M. Petersen: Jeg vilde nødig bidrage til at forlænge Discussionen ret meget; den har vistnok snart været længe nok. Det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgfreds (Rjær) skal jeg gjerne skænke Valpladsen i denne Sag, og i Særdeleshed overfor den ærede Formands Bemærkninger skal jeg ingenlunde fortsætte denne Discussion, men alene indskrænke mig til at udtale, at jeg vilde finde det meget uheldigt, om Forholdet mellem de to Thing skulde komme til at stille sig saaledes, at det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgfreds (S. A. Hansens) Eignelse om at føre Strig med hinanden skulde komme til at passe; mig forekommer det, at den ikke passer, og jeg tror, at det vilde være meget uheldigt, om de virkelige Forhold skulde føre hen til, at denne Eignelse kom til at passe.

Solstein: Førend vi gaae til Afstemning, maatte jeg dog ønske at tilføie et Par Ord i Anledning af, hvad der er fremkommet om Sagen. Hvad det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgfreds (Rjær) anførte, var efter min Mening temmeligt haardt og strengt ligeoverfor Folkethinget selv. Dette ulykkelige Forslag blev kaldet umodent, men det har jo dog virkelig været modent nok til at faae Folkethingets Fleertal for sig i forrige Session, saa at det dog ikke maa være saa aldeles flet, og dernæst skal jeg tillade mig at gjøre opmærksom paa, at det jo aldeles ikke gaader ud paa at fritage Præsterne for at deeltage i Landets Forsvar, saasnart der virkelig er Spørgsmaal om Landets Forsvar, saalænge de ikke ere komne ind i Forstærkningen. Det, at de skulde blive fritagne for Tjeneste i Forstærkningen, er jo i Virkeligheden Folkethingets egen Beslutning, det er Noget, som de